Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

a ¶ Omnia negocia. nimia generalitas hic reprobat. j. de do. ⁊ ꝓtu. ex lfis. ⁊. j. de ap. c. ij. ⁊. c. significatib⁹. ⁊. j. e. sedes. ⁊. j. e. ti. i ōcre. Inno iiij. c. cū in multis. ⁊. ff. de iure fis. ita fidei. ⁊. ff. de eden. l. i. §. edere. ⁊. ff. de intero. ac. de etate. §. nihil. ar. cōtra. ff. de rei uen. q̄ de tota. §. incerta ⁊. ff. cō. diui. ⁊ si nō oēs. §. si incertū. prima pars uera ⁊ vltima in spiritualib⁹ casib⁹ loquitur

b ¶ Elegerint. Tan. et Vin. sic exponūt ꝗ uerbum elegerint. i. elegerīt in curia erūtes vt sint ꝑteriti cōiunctiui modi. q dam tñ uoluerūt dicere q̄ lfe iste ad incertos iudices dirigebanť quos ī petrator duceret exprimēdos dicētes hic generalē cōmissionē cārum posse fieri dūmodo iudices certi essent. j. e. sedes. ⁊. c. pastoral. sz qr iudices erāt incerti ꝗ lfe nō ualebāt sz dic q̄ iudices electi erāt certi ⁊ ꝓmiss. o generalis erat oīum negociorū qō esse non debet: qr per eā absorbereť iurisditio ordinarij. qō fieri nō debz ar. ri. q. i. puenit. ⁊. ix. q iij. nunc uero. C. de pre. imp. of. l. ij. ⁊. iij. j. ō ofle. c. i. ⁊. j. de ma. ⁊ obe. per tuas. sicut generalis appellatio ñ admittiť. j de ap. c. ij. sz sup grauamine ꝓbabili ⁊ expresso est appellandū. j. de ap. ut debitus. ⁊. c. cū cām. quare lfe tales nō ualebant. lau. dixit ⁊ melius cui consentio q̄ hic iudices erāt incerti quos uellet eligere imperator qō esse nō debet sicut procurator incertus nō esse dz ff. de ꝓcu. l. ij. nec tutor incertus dari debet. ff. ō test. tu. tutor īcertus ⁊ in sti. de leg. §. tutor ⁊ arbiter siliter incert⁹ esse non debet. j. de arbi. inotuit ⁊ cōmissio generalis fuit oīuz negociorū. qō est ꝗ ꝓsuetudinē romane curie cui⁹ stil⁹ dz attēdi. j. ō cri. fal. quaz grauī. q̄ oēs cāe vni ꝓmittāť nisi sub illa forma q̄ tradiť. j. e. pastoral: ⁊ illa generalitas restringiť ut tradiť. j. e. sedes. ⁊. i. c. cū ī multis. ⁊ ē in decre. Inn. iiij tñ vniuersitas cārū bñ ꝓmittiť. ff. ō iud. l. cū ꝑtor: ⁊. ff. qs ⁊ a quo ap. l. i. §. i. ⁊ illa fuit potior cā q̄re lfe nō ualebāt. qr iudices erāt īcerti qō lfa uideť īnuere q̄ ille eligeret quos vellet quā ꝓmissio general oīuz negociorū ⁊ sic ītellexit lau. ⁊ cla. sicut ex predictis colligiť. B. Satis tñ credo q̄ si papa ex certa scia tales lfas ꝓcederet valerēt cū habeant plenitudinē ptātis saluo iure recusatōis. j. de off. dele. suspitionis.

c ¶ Suspectos: vñ possent recusari de recusatiōe hēs. j. de ap. cū spāli: ⁊. j. de offi. dele. suspitionis. d ¶ Celeri. viij. di. mala ꝓsuetudo ⁊ resecādes sūt putride carnes. xxiiij. q. iij. resecande. vñ uersus. Principijs obsta: sero medicina parať. Cum mala ꝑ lōgas ꝓualuere moras. b.

Audientiam. ¶ Diuidiť. qr primo ponit dubitatio. scō solutio ibi: quibus. ab. si.

e ¶ Manifestū: sic patet q̄ vitiū latinitatis vitiat: sic etiā si papa loquatur vni in plurali aut si patriarchas uel ēpos filios appellauerit tales littere false sunt. j. de cri. falsi. quā grauī. ar. ꝗ q̄ ꝑter malaz latinitatē ñ vitianť rescripta. ff. de sta. ho. iperator pi⁹. ibi enl dī q̄ ꝑter malā latinitatē non vitianť. ⁊. ff. de manu. te. q habēbat. C. ō leg. in legatis: ⁊. j. de fi. instr. ex pte. so. vitium scribētis in testamētis ⁊ instrumētis nō nocet cū als de veritate seu uolūtate testatoris constet. C. de test. errore: ⁊. l. ambiguitates: ⁊ idem eēt de uolūtate pape dicenduz si cōstaret de hoc: sz ueri⁹ videtur aliud esse in testamētis ⁊ aliud in lfis pape. Testamentum enim ꝓmittiť tabellionibus cuius scripturā siue latinū null⁹ corrigit. vñ falsa latinitas non vitiat testm̄ dūmō ꝓstet ꝑ ipsum de intentione testantis: ut dicunt predicte leges ⁊ propter fauorem testamētorū. qr nihil ē qō magis debeatur hoīb⁹ ⁊c. C. de sacrosan. eccl. l. i. Rescriptū dñi pape per multas manus transit: ⁊ magna maturitate decoquitur. xxv. q. ir. apostolice. j. e. cum adeo: ⁊ ita nullū vitium ꝓtinere dz. §. eo. ad hoc. vnde cōtra illam presumptionem ñ est admittēda ꝓbatio ar. cōtra. ff. de offi. presi. illicitas §. ueritas. Lau. notauit q̄ instrumēta uel priuilegia ꝓpter falsum latinum nō vitianť. ar. de ꝓse. di. iiij. si nō sanctificātur. ⁊. c. detulerūt. ⁊. ff. de manu. testa. qui habebat. de instrumentis tabellionum satis credere illud: de priuilegijs romane curie ñ est verum. Bernardus

gnificatum est nobis quosdam in ꝓuincie tue partibus tales vt asserunt de cancellaria nr̄a lfas recepisse ꝑ q̄s eorū oīa negocia[a] vnius iudicis uel pluriū quos sibi elegerint[b] arbitrio ꝓmittūť: sicqz fit ut si aliquez pulsare uoluerint examen ordinarij iudicis non requirāt: sz ad vnū iudicē vel plures delegatos sibi propitios ⁊ ꝑti aduerse suspectos[c] sup examinanda questiōe decurrāt: ⁊ infra. ¶ Nos igiť huic morbo celeri[d] uolentes obuiare remedio: mandamus quatenus si lfas tales in ꝓuincia tua īueneris eas carere viribus nr̄a auctoritate decernas.

I Dem.

¶ Falsa latinitas vitiat rescriptū pape.

A Dauditētiā nr̄az te significāte puenit q̄. N. de sancto stephano sup absolutione sua lfas tibi vt p̄ma facie videbať apostolicas p̄ntauit. ¶ Quibus qm̄ manifestū[e] ꝓtinēt ī ꝓstructione peccatuz fidē te nolumus adhibere.

Q Lemens. iij.

¶ Cōtra fm rescriptū nō pōt opponi de taçiturnitate primi impetrati per appellātē de sua appellatione non habita mentione.

Ex parte. s. ꝑsone ecclesie ō tarēto nobis īnotuit q̄ cū capella de emptoñ. ad predictā ecclesiā de iure ꝑtineat. o. diaconus q iam dictā capellā detinet: capellanum ipsius ecclesie nomie ipsius. s. in ea mistrantē post ap.[f] a se factā[g] amouit. ¶ Quam cum esset scilicet prosecutus[b] ⁊ ad iudices litteras[i] impetrasset: ipse. o. app. suam prosequi non curauit. Cunqz auctoritate iudicum in ius esset vocatus: dixit se litteras[i] priores habere de quibus nulla[k] mētio in posterioribus habebatur: quas vsqz ad tertiā citationem suppressit eisdem dolo vel negligentia[l] vti postposuit qō ex diuturnitate temporis videbatur: in quibus nulla mentio de ap. ab ipso facta fiebat: cum bienniuz[m] a tempore app. iam fuisset elapsū. ¶ Ideoqz mandamus quatenus si ita esse constiterit: reuocatis in statum pristinum omnibus: que[n] post app. ipsius. O. inueneritis attentata: prescriptam capellam matrici ecclesie restituere procuretis predictum. O. si eum appellationem suam non fuisse prosecutum constiterit memoratos in expensis[o] necessarijs condemnantes.

Q Elestinus. iij.

¶ Rescriptum quo scribitur pluribus cum clausula q̄ si non omnes ⁊ c. intelligitur tam de impotentia facti q̄z iuris.

S Ciscitatus es a nobis petitorio[p] destinato de qua impotentia[q] illud intelligatur quod in litteris nostris sepe consueuit apponi: vt si duo uel tres: quibus littere diriguntur ipsis exequendis quodāmodo qui suam ap. ꝑsequitur: ut hic dī: ⁊. j. de ꝓfir. uti. uel inuti. bone.

Ex parte. ¶ In ꝑma pte narrat factū diffinitionez ⁊ spoliationē. In scōa vni⁹ partis ꝑsecutionē ⁊ alterius negligentiā ibi quā cū cēt. In tertia finalē determinationē ibi: nōqz Abbas si.

f ¶ Appellationē. nō dī hic super quo fuerit appellatuz: forte posset dici q̄ sn̄ia lata fuit ꝗ. o. diaconū a q̄ ipse appellauit: uł super alio articulo uel forte circa aliquā sn̄iam sic̄ oliz fiebat.

g ¶ A se fcāz. s. o. ⁊ ita nō detulit sue ꝓprie appellationi qō cē nō debuit cū ⁊ appellationi aduersarij deferre debuisset. j. de ap. an sit. ⁊. c. ꝓstitutus. ⁊. j. ō elec. bōe: appellauerat forte ab ordinario corā quo trahebat capellanū ⁊ sup ꝑsonā mr̄icis ecclesie. Raro īuenies alibi ut credo q̄ aliqs nō detulit sue ꝓprie appellatiōi: vñ iudex poterat ꝓcedere ī cā: qr vī appellatiōi renūciasse: qr pē. ap. nihil ē īnouādū. ff. nil ī no. ap. pē. l. vna. ⁊. j. de ap. an sit.

b ¶ Prosecut⁹: lfas īpetrādo sup restōne ecclie q̄ fuerat spoliat⁹ post appellationē a spoliatore factā ut in cā ꝓcederet non obstāte apellatiōe frustratoria qō ex eo appet. qr dict⁹. o. eā ꝑseq nō curauit noīe ecclie de tarento qr erat matrix ecclia.

i ¶ Lfas: forte significauit pape ⁊ rector mr̄icis ecclie iniuriabatur ei sup illa capella. ⁊ sic obtinuit lfas in forma cōi nulla mētiōe habita de appellatiōe q̄ ēt lfe īpedirent restōnē. j. de rest. spo. ex ꝓquestione cū suis silib⁹

k ¶ Nulla mētio: ⁊ iō nō valebant. j. de ap. sepe: ī fi. ar. qr q appellat dz facere mentionē de sua appellatiōe: ⁊ aduersarius ꝗ. j. de ꝓfir. uti. uel inuti. bone.

l ¶ Negligētia: sic. §. e. si aūt: ⁊. j. e. plerūqz.

m ¶ Cū biēniū. q enī non ꝑsequtur appellationē infra annuz aut ex iusta cā īfra biēniū rata manet sn̄ia ⁊ fingiť ñ appellasse. j. ō ap. cū sit romana: ⁊ iō iste. o. audiri ñ debuit ꝑtextu sue appellatiōis: sed videtur q̄ rector iste. s. rōe ꝓsili audiri ñ debuit ad ꝑsecutionē appellatōis: cū actor ⁊ reus circa appellationē eodē iur utātur. j. de mutuis pe. c. ul. ⁊ ꝗ dī ꝗriū. s. q̄ ille ꝗ quē appellatū est: audiť post biēniū ⁊ nō ille q appellauit: q̄liter ergo hoc ītelligiť: dicas q̄ iste rector audit⁹ fuit nō rōne sue appellationis sz poti⁹ rōe spoliatiōis sup q̄ lfas īpetrauit nō obstāte ap. ut no. §. i vbo ꝑsecutus. iterdicta enī ꝑpetua sūt q̄tū ad rei ꝑsecutionē ñ q̄tū ad penā. ff. de vi ⁊ vi ar. l. i. in p̄n. ⁊ si de ap. nihil dixit: nihilomin⁹ auditur petens restōnē ecclie ⁊ multo forti⁹: qr post appellationē spoliauit aduersariū q debuit deferre sue appellatiōi. ꝑterea fauore appellātis dať ann⁹ aut biēniū ad ꝑsequēdā appellationē ⁊ nō fauore appellati. unde appellās statim pōt ꝑseq appellationē si termin⁹ ei p̄fix⁹ est: sed ap. nō statim. j. de ap. oblate.

n ¶ Que post appellationē: ⁊ ita qcqd fit post appellationē a se uel ad aduersario suo factuz dz irritari. j. de of. dele. super qōnum in fi. ⁊. j. de ap. bōe. cū suis ꝓcor. ⁊ in hoc illa corrigit istam. o ¶ In expēsis: q per appellationē suam nō ꝑseqť: altero ꝑsequēte ꝓdēnari dz in expēsis: vt ꝗ: ⁊. j. de ap. nicolao: ⁊. c. reprehēsibilis vel q ꝑsequiť ipam añ tp̄s statutū. j. de ap. sepe sz ñ vī q̄ iste. o. debuerit in expēsis ꝓdēnari cū appellat⁹ ap. nō fuerit ꝑsecut⁹. j. biēniū cuz hoc idē ius seruādū sit appellāti ⁊ ap. ut dī in notula. q. n. ⁊ nō oportebit ipm̄ ꝑseq appellationē: qr ipso iure rata manet sn̄ia lata ꝗ ipsū. o. si q̄ lata fuerit pōt dici q̄ iō ꝓdēnatur: qr ꝑtextu ap. iudex nō ꝓcessit: ⁊ ille. o. post ap. spoliauit ap. ⁊ sic īterat rectoris ut. o. ꝓdēnareť aduersario ī expensis etiam post biēnium ꝑpter dolum ⁊ maliciam ipsius. o.

Ciscitatus. ¶ Dūo pōiť ꝓsultatio. scō rn̄sio ibi: nos ꝗ. tertio q̄dam determinatō ibi: dūmō. quarto tacite qōnis solutio ibi: nec enī. Alb. sic.

p ¶ Petitorio. i. nūcio legitime ordinato: uel dic petitorio. i. ꝑcuratore.

q ¶ Impotentia: aliqs dī aliqd posse qnqz modis. vñ versus. posse quidē reb⁹